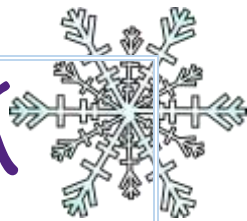

LEDEN V MŠ ROHOZNÁ

Leden, jako druhý zimní měsíc se přece jenom umoudřil a dopřál nám trochu toho sněhu a ledu. I když mnohým dospělým tato zimní nadílka spíš komplikovala život, děti si to užívaly s nadšením. Tvořily mnoho sněhových koulí, bezpočet sněhuláků, sněhových kup, do kterých pak následně dělaly lopatkami nejrůznější otvory. Klouzaly se po zadnici, jezdily na bobech i sáních, zkoušely si lyžování. Všichni do jednoho pocítily vlastnosti sněhu přímo na vlastní kůži. Jen jeden nešvar se u dětí napříč generacemi objevuje pořád a to testování sněhu jazykem. Marně se snažíme neustále dětem vysvětlovat, jak je to nezdravé jíst sníh. Bohužel bez úspěchu. Rafinovaně vymýšlí, jak by si alespoň trošku ochutnaly a učitelky to neviděly. *"Třeba tady, za tím keříkem, mě neuvidí."*

Školní vzdělávací program nás také tematicky přenesl od Vánoc k tématu ZIMNÍ JISKŘENÍ. Většinu ledna jsme se společně s dětmi probírali jak zimou jako ročním obdobím, tak i životem zvířat z volné přírody v této roční době, ale i zimními radovánkami a sporty. Vzniklo spoustu nových výrobků a výkresů. Experimentovali jsme s ledem, sněhem, pozorovali jsme sněhové vločky, porovnávali jsme jejich tvary, velikosti. Děti se učily stříhat, provlékat, lepit, vázat suky, modelovat z plastelíny i samotvrdnoucí hmoty. Pracovali jsme s obrázky, knížkami, učili jsme se písničky, básničky. Hráli jsme tematické pohybové hry. Zařazovali jsme konstruktivní aktivity se stavebnicemi a kostkami. Hráli jsme i stolní hry. Vše v maximálně pestré a vyvážené míře tak, aby to hlavně děti bavilo a zároveň nepoznaly, že se tím něco učí nebo se v něčem zdokonalují.

Co nám stále chybí, jsou naše výlety do kina, divadla, na výstavy, koncerty, plavání, dopravní hřiště a nejrůznější akce. Vzpomínáme často na tyto doby, kdy to bylo ještě možně. Naše naděje se upínají na příchod jara a teplejšího počasí, kdy se snad pandemie začne dostávat tak trochu pod kontrolu. Nezbývá nám nic než doufat a zatím s tímto démonem bojovat pečlivým dodržováním hygienických opatření.

Dost pesimismu, děti jsou naše radost a nikdy nepřestávají něčím překvapovat. Jsou naší nadějí, budoucností, ale i naším zrcadlem. Dokážou člověka odpoutat od reality všedních dní a přenést ho do svého světa bezstarostnosti, naivity a bezbřehé fantazie.

Vlasta Luňáčková, DiS.